

Gradcu dr. Ausserer in tov. zagovarjali vpricho pešice svojih privržencev, le ti so jim nato se ve, da izrekli svoje polno zaupanje in gg. poslanci zatorej ne bodo odložili poslanstva. Težko delo ravno to ni bilo. — Novi krški škof bodo že na praznik sv. Jožefa posvečeni, slov. ljudstvo jih bode vzprejelo spodobno a lahko se ve, da mu bode težko pri sreč, ko bode svojega višjega pastirja videlo pa ne zastopilo. — Vrbovsko jezero pri Celovcu je bilo to zimo prek in prek zamrznilo. Volitev poslanca za slov. Velikovski okraj bode dne 13. marcija, doslej se še Slovenci niso odločili, ali bodo volili ali pa ostali doma. Za zlo bi jim človek ne mogel jemati tega, saj sedanja vlada ni še ničesar storila za-nje. — V Ljubljani je v noči od srede na četrtek pogorelo deželno gledališče do tal, na srečo pa je to bilo že pozno v noči in gledališče torej prazno. Zavarovano je bilo pri tržaški zavarovalnici za 82.000 gld. Kupčija s tenkimi deskicami je nekaj let na Kranjskem veliko vrgla, sedaj pa je h krati prenehala ter ne marajo Italijani več tacihi desek. — V starodavni Ogleji na Primorju je bil velik požar ter je zgorelo necemu posestniku 8 parov volov in 1 konj. Za Erjavčev spominek so nabrali po vseh slov. krajih skupaj doslej 660 gld. — Lloyd, to je društvo v Trstu, ki prevažala ljudi in blago po morju, terja od države 1 1/2 milijona podpore, a vlada mu ne mara dati, saj društvo ne opravlja prevoženj zastonj. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda ima že v vsem 75 družbenic. — V Opatijo pride koncem t. m. sopet prevzv. cesaričinja Štefanija ter ostane ondi delj časa. — V Zagrebu so dva človeka deli na tožno klop, ker sta pri neki veselici napila ruskemu caru ter so ju obsodili za leto dni v ječo. — Kakor v zboru na Dunaju, tako so tudi Madjarski poslanci brez ugovora vzprejeli načrt postave, v kateri se dovoli denar za črno vojsko.

Vnanje države. Bolgarska deputacija se vrne v malih dneh domov a ne prinese domov nič kaj veselih reči. Besede, nič, kakor k večjemu lepe besede so možje dobili pri vladah, ki so jih prosili pomoči. V tem pa so v Bolgariji vedne zarote zoper sedanjo vlado in malo je upanja, da si ona še vtrdi tla a tudi Cankov nima sreče, tovnjej je še z vso silo ušel smrti ter se poda sedaj bojda na Rusko. — Turčija ne pride do pokoja ter se boji sedaj ustaje v Makedoniji, kjer se prebivalstvo obrača bolj na grško stran. — Srbski kralj, Milan, je rad na avstrijskih tléh in je sploh prijatelj našega cesarstva. Sedaj se govori, da obstoji neka vojna zveza med njim in našim cesarstvom. Rusiji bi ona ne bila po volji, pa kaj bi storila, ko bi bilo na oni zvezi kaj resnice? — Rumunski kralj ne bi rad privolil Rusom, da bi skozi njegovo deželo šli v Bolgarijo. — V po-

nedeljek so bile po vsej Nemčiji volitve za državni zbor, za gotovo še ne vemo pa sodimo, da dobođe Bismark prijazno večino. Katoliška cerkev sedaj ležje diše v Nemčiji ter se vračajo va-njo že duh. redi, ki so jih bili poprej izgnali. — Angleška vlada nagiba se čudno na stran Nemčije ter ne mara francoske republike, na drugi strani pa se njej Rusija vidno približuje. Do kake zveze pa še te dve državi niste prišli, pač pa se trdi, da še obstoji neka zveza med nemško, avstrijsko pa italijansko državo. — Francozi so veliko konj pokupili na Nemškem in Danskem, sedaj pa jih kupujejo že na Španjskem, vzemó jih za vsako ceno — če je resnica. Nam se zdi, da ima pri tem veliko posla nemška domišljija. — Predsednik v ital. ministerstvu je Depretis in so povprek vsi prejšnji ministri v sedanjem, samo vojni minister bode drug. Tedaj pa ostane tudi v razmerah ital. vlade do drugih pri starem. — Sv. Oče bodo imeli dne 14. marcija tajno, dne 17. pa javno konsistorije. — Po osrednji Afriki potuje dr. Holub, avstrijec, in bil je počil glas, da so ga zamorci umorili. K sreči pa se to ni zgodilo, pač so ga bili baje napadli, toda ubili so mu le enega spremljevalca. — Iz dežele Massauah, kjer je postalo Italijanom precej vroče, se poslej ne sliši še druga, kakor da so vojaki iz Italije srečno tje prišli.

Za poduk in kratek čas.

Čudno zdravilo za mrzlico.

Mrzlica je kaj sitna bolezen, kajti kogar mrzlica popade, temu je zdaj mrzlo, zdaj vroče, pa ne eno, ne drugo ni prijetno. To je vedel tudi kmet Hostnik, čegar žena je bila mrzlico dobila, ter si je mislil: „Moji ženi se mora pomagati“ in se je mahoma odpravil v mesto po zdravilo za mrzlico.

V mestu je Hostnik kar prvega človeka, ki ga je na ulici srečal, vprašal, kje da bi se dobilo zdravilo za mrzlico, in ker je vprašanec bil ali muhast ali slabe volje, pokazal mu je neko hišo, češ, tam le stanuje tak mazač.

Mazač je za lekarja žaljiva beseda, česar pa Hostnik ni vedel, ampak on je mislil, da se tisti gospod, ki zdravilo za mrzlico daje, tako piše, zatorej nič hudega sluteč gre naravnost v lekarno, klobuk malo privzdigne in se nakloni, potem pa prav pohlevno reče: „Dobro den; ali so tu gospod Mazač?“

Lekarja je ta nenavadni in razžaljivi pozdrav razsrdil, torej osorno vpraša: „Kaj bi rad, ti butelj?“

Kmet še ni nič hudega slutil, torej spet prav ponižno pravi: „Gospod Mazač, za mrzlico bi rad imel zdravilo. Za mene je sicer proti mrzlici najboljšo zdravilo topla peč, a moji ženi

pa to nič ne pomaga, ker jej je še tako prevroče. Prosim torej za zdravilo proti vroči mrzlici“.

Lekar že itak jezen je mislil, da se kmet iz njega samo norca dela, zato mu dá kar brez obotavljanja dve topli zausnici.

Hostniku je po njima na celem telesu toplo postalo, zato je res mislil, da je to pravo zdravilo za mrzlico. Ponižno torej vpraša: „Kaj pa sem dolžen?“

Lekar se pa zadere nad njim: „Neumni butelj ti, če ne greš takoj s tem, kar imaš, dam še ti jih več“.

„Ni treba ne, bode že dovolj“, odgovarja Hostnik gredoč iz lekarne, in ko domu pride, najde ženo v postelji, ker jo je že spet mrzlica tresla.

„Ali si mi prinesel kakšno zdravilo za mrzlico?“ vpraša ga žena, ko je bil v hišo stopil.

„Seveda“, odgovori mož in v tem jej da gorko zausnico, da jo samega strahu takoj zima in vročina mine, ker ni vedela, kaj da to pomeni. Še le čez nekoliko časa si upa vprašati moža: „Ljubi moj mož, kaj pa pomeni to?“

„No, ljuba moja, pravi Hostnik, to je zdravilo za mrzlico, ki sem ga v mestu dobil. Mene je v mestu in po celem potu prav dobro grelo, torej bode menda tudi tebe. Sicer pa je to samo polovica zdravila, katerega sem zastonj dobil; drugo polovico še le tedaj dobiš, ako bi bilo potrebno“. Mrzlica se ženi ni več povrnila, kakor da bi jo res bila zausnica napodila.

Nekega dne je Hostnik imel pot v mesto; takrat mu je žena rekla: „Pravil si mi, da si zdravilo za mrzlico bil zastonj dobil; nesi pa zdaj par pišancev gospodu zato, ker mi je zdravilo tako hitro pomagalo“.

Mož je djal pišance v koš in jih nesel v mesto gospodu lekarju. Nesreča je hotela, da zdaj ni bil gospod sam v lekarni, ampak njegov namestnik. Hostnik gleda nepoznanega gospoda ter mu reče: „Zadnjič so mi gospod Mazač nekšno zdravilo za mrzlico dali, pa niso hoteli nobenega plačila vzeti, zato pa jim je zdaj moja žena par pišancev poslala, ker jej je zdravilo tako hitro pomagalo. Kje pa so zdaj tisti gospod?“

„Ni ga tukaj, pravi namestnik, sicer pa jaz tudi rad pišance jem, le dajte jih sem“.

„Meni je vse jedno“, reče Hostnik ter da pišance lekarjevemu namestniku, potem pa svojo težko roko iztegne in mu strašno zausnico priloži rekoč: „Jaz sem doma le polovico zdravila porabil, in za to imate te-le pišance, drugo polovico pa sem nazaj prinesel ter vam ga s tem-le povrnem“.

Preden se je bil lekarjev namestnik zavedel o nenadani zausnici, jo je Hostnik že bil pobrisal.

Ko je potem lekarjev namestnik pri gospodu lekarju o tem se pritoževal in se grozil, da bode kmeta tožil, tolažil ga je gospod, naj le bo miren zavoljo te zausnice, saj ni bila njemu namenjena, ampak gospodu lekarju; on jo je le dobil, ker si je gospodove pišance prilastil, kdor pa po tujem blagu svoje roke steguje, mora biti pripravljen na vsakovrstne sitnobe in kazni.

J. S.

Smešnica 8. Lovec je prežal že pozno v noč na lesico, toda ona še zmerom ni hotela iz brloga. Nevoljen vrže pa sedaj lovec puško na ramo ter reče: „No, čakaj pa ti, prismoda, na-me, ne maram, če do jutra!“

Razne stvari.

(Na znanje.) V ponedeljek dne 28. febr. bode volitev okr. odbora pri sv. Lenartu v slov. goricah. Slov. ljudstvo pričakuje od mož, ki jih je volilo v zastop, da bodo v odbor izvolili same značajne in vrle sinove slov. goric.

(Bralno društvo.) Kmetško bralno društvo pri sv. Lovrencu na kor. žel. je imelo zadnjo nedeljo svojo veselico in se mu je ona v najlepšem redu izvršila. Še srenjski berič, ki je bil „vohat“ prišel, je ni motil.

(Brez potrebe.) Kakor slišimo, kroži po Mariboru in brž ko ne tudi po drugih mestih neko pismo, v katerem se izreka g. J. pl. Heinricherju, predsedniku okr. sodnije v Celju, zaupanje. Da prinese g. dvornemu svétniku tako spričevalo kje kaj koristi ali pa da mu ga je poprek kje treba, o tem ima pač lahko človek svoje dyome.

(Vojaški nabor.) Rekrutba za inf. reg. štv. 87. bode te-le dni: 1. marcija za Celje, 2.—8. za Celjsko okolico, 10.—12. za Brežice in okolico, 13.—16. za Kozje, 17.—18. za Šmarje, 21.—22. za Rogatec, 23.—31. za Ptuj, 2.—5. aprila za Konjice, 13.—16. aprila za Slov. Gradec, 18.—19. apr. za Šoštanj, 20.—21. apr. za Mozirje in 22.—23. aprila za Vransko.

(Oče in sin.) Martin Zupanc, gostač v Novi vesi pri Celju, je dne 23. nov. l. l. svojega 22 let starega sina pretepel, ter je le-ta dva dni pozneje umrl. Oče bode pa sedel sedaj 10 let.

(Mráz.) Zmrznil je J. Prepadnik, posestnik iz Luč. na poti, ko se je iz Gornjega grada vračal domov, J. Gumze, posestnik v G. Lešah, pa na poti iz Poličan.

(Obsodba.) Anton Bregant, kovač v Orehovi vesi, bil je lani ubil svojo ženo ter je zato sedaj dobil 4 leta težke ječe.

(Nesreča.) V logu ob cesti proti Selnici sta une dni dva moža sekala drva, v tem pa je smreka, ki sta jo bila nasekala, tako nesrečno padla, da je P. Namestniku glavo zdrobila.